

RIKSDAGENS SVAR 16/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ett system för identifiering av djur och om ändring av lagen om djursjukdomar

Ärende

Regeringen har till 2009 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ett system för identifiering av djur och om ändring av lagen om djursjukdomar (RP 188/2009 rd).

Beredning i utskott

Jord- och skogsbruksutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (JsUB 1/2010 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har antagit följande lagar:

Lag

om ett system för identifiering av djur

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om identifiering, registrering och spårning av aktörer som är ansvariga för djur, av djurhållningsplatser och av djur (*ett system för identifiering av djur*).

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på djur som inte förekommer naturligt i vilt tillstånd. Lagen tillämpas dock på platser för utfodring av vilda djur med kadaver.

Bestämmelser om vilka djurarter som på basis av 1 mom. ska omfattas av tillämpningsområdet för denna lag utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet på det sätt som Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur, djurs hälsa och välbefinnande, animaliska biprodukter, folkhälsa eller livsmedels-säkerhet eller den nationella lagstiftningen om djursjukdomar, zoonoser eller jordbruksstöd förutsätter.

3 §

Europeiska unionens lagstiftning

Om inte annat föreskrivs i någon annan lag, tillämpas denna lag också på genomförandet av och tillsynen över iakttagandet av följande rättsakter om identifiering och registrering av djur samt platser för utfodring av vilda djur med ka-

daver som antagits av Europeiska unionen och bestämmelser som utfärdats med stöd av dem:

1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97,

2) rådets förordning (EG) nr 21/2004 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG,

3) kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 om tillämpning av rådets direktiv 90/426/EEG och 90/427/EEG avseende metoder för identifiering av hästdjur, samt

4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, nedan *biproduktsförordningen*.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska unionen eller Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess medlemsstater.

4 §

Förhållande till annan lagstiftning

Uppgifterna i registren i systemet för identifiering av djur förs in i landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (*informationssystemet*) som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008), nedan *informationssystemlagen*. På handlingarna och registren i systemet för identifiering av djur tillämpas den ovan nämnda lagen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *djur* en djurindivid inklusive befruktade könsceller, kläckägg, embryon och larver, eller en grupp bestående av individer som hör till en och samma djurart,

2) *aktör som är ansvarig för djur* en i 3—5 punkten avsedd aktör,

3) *djurförmedlare* en aktör som yrkesmässigt och för egen räkning bedriver handel med djur och är ansvarig för djuren tillfälligt i högst 30 dygn eller som köper djur för att låta slakta dem för egen räkning,

4) *aktör inom livsmedelsbranschen* en aktör som bedriver slakt av djur eller rensning av odlad fisk i en livsmedelslokal på det sätt som avses i livsmedelslagen (23/2006),

5) *djurhållare* en annan än i 3 och 4 punkten avsedd aktör som äger eller innehar djur,

6) *bearbetningsanläggning för kategori 1-material* en aktör som, före det slutliga bortskaffandet, bearbetar hela kroppar från sådana döda djur som innehåller i biproduktsförordningen avsett, särskilt specificerat riskmaterial,

7) *transportör* en transportör som avses i rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97, nedan *djurtransportförordningen*,

8) *djurtransportmedel* ett transportmedel som avses i *djurtransportförordningen*,

9) *djurhållningsplats* en geografisk plats där djur hålls, föds upp eller sköts varaktigt eller tillfälligt,

10) *aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats* en aktör som äger eller innehar en *djurhållningsplats*,

11) *plats för utfodring med kadaver* en geografisk plats där sådan utfodring av vilda djur med kadaver bedrivs som avses i *biproduktsförordningen*, samt

12) *aktör som är ansvarig för en plats för utfodring med kadaver* en aktör som äger eller innehar en plats för utfodring med kadaver.

2 kap.

Register i systemet för identifiering av djur

6 §

Registeransvarig

Livsmedelssäkerhetsverket är registeransvarig för registren i systemet för identifiering av djur. Bestämmelser om den registeransvariges ansvar finns i 5 § i informationssystemlagen.

7 §

Delegering av biträdande uppdrag till andra än myndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket kan på de villkor som det bestämmer bevilja någon annan än en myndighet rätt att bistå vid uppdatering av registeruppgifter eller i uppdrag som ansluter sig till identifiering av djur, förutsatt att den som ska sköta det biträdande uppdraget är tillräckligt förtrogen med den djurart som uppdraget gäller och kraven på hållning av den och tillräckliga kunskaper om registerföring.

På den som sköter det biträdande uppdraget tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

8 §

Uppgifter i djurhållar- och djurförmedlarregistret

I djurhållar- och djurförmedlarregistret införs följande uppgifter:

1) identifieringsuppgifter som avses i 4 § 2 mom. i informationssystemlagen,

- 2) vilka djurarter verksamheten omfattar,
- 3) tidpunkt när verksamheten är avsedd att inledas,
- 4) för djurhållares del syftet med djurhållningen eller vilken form av djurproduktion det är fråga om,
- 5) för djurförmedlares del djurförmedlingsverksamhetens huvudsakliga verksamhetsområde och identifieringsuppgifter för de djurtransportmedel som används i verksamheten samt verksamheten som transportör av djur och aktör inom livsmedelsbranschen,
- 6) väsentliga ändringar som skett i verksamheten,
- 7) upphörande med verksamheten.

9 §

Anmälningar till djurhållar- och djurförmedlarregistret

Djurhållare och djurförmedlare är skyldiga att skriftligen eller på elektronisk väg anmäla de uppgifter som avses i 8 § 1—5 punkten för införande i registret innan verksamheten påbörjas.

Djurhållare och djurförmedlare är skyldiga att skriftligen eller på elektronisk väg anmäla de uppgifter som avses i 8 § 6 och 7 punkten för införande i registret senast 30 dygn efter händelsen i fråga. Djurtransportmedel som är avsedda att tas i bruk inom djurförmedlingsverksamhet ska dock anmälas innan transportererna påbörjas.

I fråga om tillstånd eller godkännande för verksamhet som innebär transport och hållning av djur, för bedrivande av handel med djur och för djurtransportmedel föreskrivs särskilt.

Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet i fråga om djurtransportmedel som är avsedda att tas i eller ur bruk inom djurförmedlingsverksamhet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §

Uppgifter i registret över djurhållningsplatser och platser för utfodring med kadaver

I registret över djurhållningsplatser och platser för utfodring med kadaver införs följande uppgifter om djurhållningsplatser:

- 1) i 4 § 2 mom. i informationssystemlagen avsedda identifieringsuppgifter om den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen,
- 2) djurhållningsplatsens läge,
- 3) de anläggningar, byggnader och konstruktioner samt mark- och vattenområden som hänförs till djurhållningsplatsen,
- 4) djurarterna på djurhållningsplatsen och vilket ändamål djur ska användas för eller vilken form av djurproduktion det är fråga om,
- 5) antalet djur på djurhållningsplatsen och djurhållningsplatsens kapacitet,
- 6) tidpunkt när verksamheten är avsedd att inledas,
- 7) väsentliga ändringar som skett i verksamheten,
- 8) upphörande med verksamheten.

I registret införs följande uppgifter om platser för utfodring med kadaver:

- 1) i 4 § 2 mom. i informationssystemlagen avsedda identifieringsuppgifter om den aktör som är ansvarig för platsen i fråga,
- 2) uppgift om platsens läge,
- 3) tidpunkt då utfodringen med kadaver är avsedd att inledas,
- 4) den animaliska biproduktens art eller beskaffenhet,
- 5) det område eller den plats där biprodukten samlas in,
- 6) väsentliga ändringar som skett i verksamheten,
- 7) upphörande med verksamheten.

11 §

Anmälningar till registret över djurhållningsplatser och platser för utfodring med kadaver

Aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser är skyldiga att skriftligen eller på elektro-

nisk väg anmäla uppgifter som avses i 10 § 1 mom. 1—6 punkten för införande i registret över djurhållningsplatser och platser för utfodring med kadaver innan djurhållningen inleds och uppgifter som avses i 7 och 8 punkten senast 30 dygn efter händelsen i fråga.

Aktörer som är ansvariga för platser för utfodring med kadaver är skyldiga att skriftligen eller på elektronisk väg anmäla uppgifter som avses i 10 § 2 mom. 1—5 punkten för införande i registret över djurhållningsplatser och platser för utfodring med kadaver innan utfodringen med kadaver inleds och uppgifter som avses i 6 och 7 punkten senast 30 dygn efter händelsen i fråga.

I fråga om tillstånd eller godkännande för utrymmen som är avsedda för djurhållning eller för platser för utfodring av vilda djur med kadaver föreskrivs särskilt.

Närmare bestämmelser om anmälan av antalet djur på djurhållningsplatsen och djurhållningsplatsens kapacitet enligt 10 § 1 mom. 5 punkten får för olika djurarters del utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 §

Uppgifter i djurregistret

I djurregistret införs följande uppgifter:

- 1) i 4 § 2 mom. i informationssystemlagen avsedda identifieringsuppgifter om den aktör som är ansvarig för djuret,
- 2) djurets identitetskod, identifieringsmärke, den handling som hänför sig till identifieringen och övriga uppgifter som är väsentliga för identifiering av djuret,
- 3) djurets födelse eller kläckning eller med dem jämförbar händelse,
- 4) införsel av djuret till Finland från någon av Europeiska unionens medlemsstater eller någon stat utanför Europeiska unionen och uppgift om djurets ursprung,
- 5) djurart och användningsändamål eller produktionsform,
- 6) djurhållningsplats,
- 7) ändringar i ägande och innehav av djuret samt i fråga om djurhållningsplatsen,

8) utförsel av djuret från Finland till någon av Europeiska unionens medlemsstater eller någon stat utanför Europeiska unionen och uppgift om djurets bestämmelseort,

9) dödsfall och bortskaffningsmetod,

10) slakt av djuret och väsentliga uppgifter som anknyter till slakten,

11) mottagande till en bearbetningsanläggning för kategori 1-material.

13 §

Anmälningar till djurregistret

Aktörer som är ansvariga för djur är skyldiga att anmäla uppgifter som avses i 12 § 1—10 punkten för införande i djurregistret.

Bearbetningsanläggningar för kategori 1-material är skyldiga att anmäla uppgifter som avses i 12 § 11 punkten när de tar emot hela kroppar från döda djur som utgör kategori 1-material enligt biproduktsförordningen.

Bestämmelser om vilka djurarter anmälnings-skyldigheten enligt 1 och 2 mom. omfattar samt om tidsfristen för anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

14 §

Aktsamhets- och utredningsplikt

Djurhållare och djurförmedlare får inte överlåta eller från djurhållningsplatsen förflytta djur för vars del de anmälningar till djurregistret som avses i 13 § helt eller delvis har försummats.

Aktörer som är ansvariga för djur får inte till djurhållningsplatsen ta emot och transportörer får inte för transport ta emot djur för vars del anmälningarna till djurregistret helt eller delvis har försummats.

15 §

Registerförfrågan

Den som tar emot ett djur för djurförmedling, transport, slakt eller rensning är innan åtgärden i fråga vidtas skyldig att göra en registerförfrågan

i informationssystemet för att utreda djurets duglighet. Registerförfrågan omfattar de uppgifter om ett djur som förts in i informationssystemet, försummelser som avses i 14 § och av myndigheter meddelade förbud och förelägganden som riktar sig mot djuret.

Bestämmelser om vilka djurarter skyldigheten enligt 1 mom. omfattar utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får dessutom närmare bestämmelser utfärdas om innehållet i och förfarandet vid registerförfrågan.

I fråga om djurarter om vilka det föreskrivs på det sätt som avses i 2 mom. har djurhållaren rätt att göra en registerförfrågan enligt 1 mom. innan djur anskaffas.

16 §

Rätt att få uppgifter från myndigheter

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av information har den registeransvarige rätt att få följande information från myndigheter:

1) ur åkerskiftesregistret uppgifter som hänför sig till djurhållningsplatser och gäller åkerskiften och deras signum samt annan information som behövs för utförande av förvaltnings- och övervakningsuppgifter enligt denna lag,

2) ur fastighetsdatasystemet uppgifter som hänför sig till djurhållningsplatser och gäller byggnader, konstruktioner och mark- och vattenområden samt annan information som behövs för utförande av förvaltnings- och övervakningsuppgifter enligt denna lag,

3) ur miljöförvaltningens datasystem uppgifter som gäller vattenbruk och hållning av pälsdjur och som behövs för utförande av förvaltnings- och övervakningsuppgifter enligt denna lag,

4) ur justitieförvaltningens datasystem uppgifter om djurhållningsförbud som meddelats aktörer som är ansvariga för djur.

Uppgifterna kan lämnas via teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form.

17 §

Rätt att få uppgifter från andra än myndigheter

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av information har den registeransvarige rätt att av aktörer som bedriver försäljning, hantering eller marknadsföring av animaliska produkter få sådana nödvändiga uppgifter om kunder eller råvaruleverantörer som behövs för tillsynen över iakttagandet av den i 9 § föreskrivna anmälningsskyldigheten för djurhållare och djurförmedlare.

3 kap.

Märkning av djur och förteckningar över djur

18 §

Identifieringsmärken

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner på ansökan av tillverkaren av eller marknadsföraren för identifieringsmärken separat för respektive djurart de identifieringsmärken som ska användas vid märkning av djur. För godkännande av identifieringsmärken krävs, inom de gränser som Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur ställer, att identifieringsmärket

1) är lämpligt för den djurart som anges i ansökan och sitter kvar på djuret utan att orsaka det skada,

2) till sina tekniska egenskaper är lämpligt för det finska klimatet, samt

3) är svårt att manipulera, olämpligt att återanvända och lätt att avläsa under djurets hela livstid.

Om det vid behandlingen av ansökan visar sig att identifieringsmärkena inte uppfyller kraven enligt 1 mom., ska Livsmedelssäkerhetsverket avslå ansökan. Om Livsmedelssäkerhetsverket efter det att ansökan har godkänts konstaterar att identifieringsmärkena inte uppfyller kraven enligt 1 mom., ska Livsmedelssäkerhetsverket ge den som erhållit godkännandet en anmärkning om missförhållandet och vid behov meddela en

tidsfrist inom vilken missförhållandet ska avhjälpas. Om missförhållandet inte har avhjälpits efter anmärkningen, får Livsmedelssäkerhetsverket återkalla godkännandet av identifieringsmärket.

Livsmedelssäkerhetsverket ska hålla en förteckning över godkända identifieringsmärken allmänt tillgänglig.

Den landskod som avses i standarderna ISO 11784 och ISO 11785 får användas i den för djuret unika identitetskod som ingår i ett elektroniskt identifieringsmärke bara om Livsmedelssäkerhetsverket ser till att alla identitetskoder av detta slag är entydiga.

19 §

Märkning av djur

Djurhållare och djurförmedlare är skyldiga att märka djur som vid födelsen är i deras ägo eller innehav med ett identifieringsmärke där det ingår en identitetskod som Livsmedelssäkerhetsverket har anvisat. Djurhållare och djurförmedlare är skyldiga att se till att djur som de äger eller innehar förblir märkta på det sätt som anges i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur.

Bestämmelser om vilka djurarter som omfattas av märkningsskyldigheten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får dessutom utfärdas närmare bestämmelser om märkningssättet och märkningstidpunkten samt om lagring, användning, ersättande och förstöring av identifieringsmärken.

20 §

Bristfälligt märkta djur

Om märkningen av ett djur i enlighet med 19 § har försummats helt eller delvis, får djuret inte överlåtas eller flyttas från en djurhållningsplats, tas emot till en djurhållningsplats eller tas emot för transport.

21 §

Förande av förteckning

En aktör som är ansvarig för djur ska separat för varje djurart och djurhållningsplats föra förteckning över djur som aktören äger eller innehar. Bearbetningsanläggningar för kategori 1-material ska föra förteckning över de hela kroppar från döda djur som utgör kategori 1-material enligt biproduktsförordningen som de tar emot.

Förteckningen ska hållas uppdaterad antingen med hjälp av en pappersblankett eller i elektronisk form så att den vid behov kan visas för tillsynsmyndigheten. Förteckningen ska bevaras i tre kalenderår från utgången av det år då den senaste anteckningen om djur fördes in i förteckningen.

Bestämmelser om vilka djurarter som skyldigheten att föra förteckning omfattar utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Mall för förteckning över djur

Livsmedelssäkerhetsverket fastställer en mall för den i 21 § avsedda förteckningen över djur enligt djurart. Av särskilda skäl kan Livsmedelssäkerhetsverket på ansökan godkänna en förteckningsmall som avviker från den fastställda mallen.

4 kap.

Myndigheter och tillsyn

23 §

Allmän styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag och av Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur hör till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.

24 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr och utvecklar tillsynen över systemet för identifiering av djur på nationell nivå i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur.

Livsmedelssäkerhetsverket utövar tillsyn över att de slakterier som avses i 6 § 23 punkten i livsmedelslagen följer denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket har regionförvaltningsverket tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs inom dess verksamhetsområde.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket har kommunalveterinären inom sitt tjänsteområde tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Närings-, trafik- och miljöcentralen verkställer inspektioner på djurhållningsplatser hos aktörer som är ansvariga för djur för att övervaka att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs inom dess verksamhetsområde.

25 §

Auktoriserade inspektörer

Utöver vad som bestäms i 24 § får Livsmedelssäkerhetsverket vid tillsynen anlita inspektörer som Livsmedelssäkerhetsverket skriftligen har bemyndigat för tillsynsuppdraget och som står under dess överinseende. De auktoriserade inspektörerna ska ha för skötseln av uppdraget tillräcklig förtrogenhet med den djurart som uppdraget gäller och kraven på hållning av djur av den arten.

På auktoriserade inspektörer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

26 §

Ordnande av tillsyn

Tillsynen över att systemet för identifiering av djur fungerar, tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och tillsynen över efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur ska vara heltäckande och regelbunden. Tillsynsåtgärderna ska vara ändamålsenliga och riktas så att de gäller systemets alla delområden.

Tillsynen ska effektiviseras, om det kan misstänkas eller om det på basis av utförda inspektioner kan konstateras att aktörer som är ansvariga för djur inte iakttar denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Tillsynsmyndigheten ska vid behov ge aktörer som är ansvariga för djur, transportörer, bearbetningsanläggningar för kategori 1-material, aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser och aktörer som är ansvariga för platser för utfodring med kadaver råd om iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

27 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska årligen utarbeta en landsomfattande tillsynsplan över hur tillsynen kommer att organiseras, genomföras, följas upp och rapporteras.

Av tillsynsplanen, med beaktande av de krav beträffande tillsynen som ställs i Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur, ska åtminstone framgå antalet inspektioner som ska verkställas, inspektionernas omfattning, tillsynsmetoden och den riskbedömning som inverkar på valet av tillsynsobjekt.

28 §

Rätt att utföra inspektioner och få upplysningar

Tillsynsmyndigheten har rätt att på djurhållningsplatser få tillträde till alla utrymmen där djur som ägs eller innehas av aktörer som är ansvariga för djur finns eller där handlingar som gäller djuren bevaras. Dessutom har tillsynsmyndigheten rätt att få tillträde till sådana utrymmen i bearbetningsanläggningar för kategori 1-material där hela kroppar från döda djur som tagits emot för bearbetning förvaras eller där handlingar som gäller dem bevaras. Tillsynsmyndigheten har också rätt att få tillträde till platser för utfodring med kadaver och till sådana utrymmen som ägs eller innehas av aktörer som är ansvariga för platserna för utfodring med kadaver och där animaliska biprodukter som är avsedda för kadaverutfodring förvaras eller där handlingar som gäller dem bevaras.

Vid en inspektion kan djuren, deras identitets-koder, identifieringsmärken och förteckningar över djuren samt andra betydelsefulla omständigheter som hänför sig till tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den kontrolleras. På områden som omfattas av hemfriden får en inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att förhindra att djurs och människors hälsa, miljö-hälsan eller livsmedelssäkerheten äventyras. Inspektioner på områden som omfattas av hemfriden får endast utföras av en myndighet.

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av information har tillsynsmyndigheten rätt att av aktörer som är ansvariga för djur, bearbetningsanläggningar för kategori 1-material, aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser och aktörer som är ansvariga för platser för utfodring med kadaver få de uppgifter och handlingar som är nödvändiga för inspektioner och tillsyn som avses i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur.

Vad som i denna lag bestäms om myndigheters rätt att utföra inspektioner och få upplysningar gäller också inspektörer som avses i Europeiska unionens lagstiftning.

29 §

Närmare bestämmelser om tillsynen

Närmare bestämmelser om ordnandet av tillsynen enligt 26 § och om tillsynsplanen enligt 27 § och tillsynsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

30 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att lämna handräckning finns i 40 § i polislagen (493/1995).

5 kap.

Administrativa tvångsmedel och påföljder

31 §

Avhjälpan av missförhållanden

Tillsynsmyndigheten kan förelägga att ett missförhållande ska avhjälpas om en aktör som är ansvarig för djur, en bearbetningsanläggning för kategori 1-material, en aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats eller en aktör som är ansvarig för en plats för utfodring med kadaver underlåter eller försummar att iaktta denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Missförhållandet ska avhjälpas omedelbart eller inom den tid som tillsynsmyndigheten satt ut.

Tillsynsmyndigheten ska göra en anteckning i informationssystemet om sitt föreläggande att avhjälpa ett missförhållande.

32 §

Förbud

Utan hinder av vad som i 31 § bestäms om avhjälpan av missförhållande kan regionförvaltningsverket förbjuda en aktör som är ansvarig för djur att överlåta och förflytta djur från en djurhållningsplats, om aktören har försummat att iaktta bestämmelserna i 9, 11, 13, 19 eller 21 § eller 28 § 3 mom. Förbudet kan gälla enskilda djur eller samtliga djur av en och samma djurart på djurhållningsplatsen. En förutsättning för ett förbud som gäller samtliga djur av en och samma djurart på djurhållningsplatsen är att en betydande andel av djuren inte uppfyller kraven på identifiering och registrering av djur.

Utöver förbud att överlåta och förflytta djur kan regionförvaltningsverket meddela förbud att ta emot djur till en djurhållningsplats, om försummelsen att iaktta de bestämmelser som nämns i 1 mom. är omfattande, upprepad eller uppsåtlig så att fara för djurs och människors hälsa, miljöhälsan, djurens välbefinnande eller livsmedelssäkerheten kan orsakas.

Bestämmelser om meddelande av förbud att överlåta, förflytta och ta emot nötkreatur finns i kommissionens förordning (EG) nr 494/98 om närmare föreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 820/97 vad gäller tillämpningen av administrativa minimipåföljder inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur, nedan *påföljdsförordningen*. Beslut om sådana förbud fattas av regionförvaltningsverket.

En tillsynsmyndighet som har utfört inspektion på en djurhållningsplats kan meddela förbud som avses i 1, 2 eller 3 mom. temporärt för den tid ett ärende utreds eller ett missförhållande avhjälpas. Ett temporärt förbud gäller tills regionförvaltningsverket ger sitt slutliga avgörande i ärendet.

Den tillsynsmyndighet som meddelat förbudet ska göra en anteckning om förbudet i informationssystemet.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om förutsättningarna för att ett förbud enligt 1 mom. ska få meddelas i fråga om samtliga djur av en och samma djurart på en djurhållningsplats.

33 §

Återkallande av förbud

Regionförvaltningsverket ska återkalla ett förbud som avses i 32 § så snart det utgående från en utredning som tillsynsmyndigheten har lagt fram är möjligt att förvissa sig om att det missförhållande som legat till grund för förbudet har avhjälpits.

Regionförvaltningsverket ska göra en anteckning om återkallande av förbudet i informations-systemet.

34 §

Avlivning av oidentifierade nötkreatur

Bestämmelser om avlivning av oidentifierade nötkreatur finns i påföljdsförfordningen. Sådana beslut om avlivning fattas av regionförvaltningsverket.

35 §

Vite och tvångsutförande

Tillsynsmyndigheten kan förena förelägganden som avses i 31 § och förbud som avses i 32 § med vite eller med hot om tvångsutförande.

Skyldigheten enligt denna lag att anmäla uppgifter får inte förenas med vite när den anmälningsskyldige är en fysisk person, om det finns anledning att misstänka personen för brott och uppgifterna hänför sig till det ärende som är föremål för brottsmisstanke.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

36 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet 1) försummar anmälningsskyldigheten enligt 9, 11 eller 13 §, skyldigheten att föra förteckning enligt 21 § eller skyldigheten att lämna uppgifter enligt 28 § 3 mom.,

2) försummar skyldigheten att märka djur enligt 19 §, eller

3) bryter mot ett föreläggande som meddelats med stöd av 31 § eller mot ett förbud som meddelats med stöd av 32 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse mot lagen om ett system för identifiering av djur* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av denna lag och förenats med vite, kan lämnas obestraftad för samma gärning.

37 §

Polisanmälan

Regionförvaltningsverket gör polisanmälan om förseelse mot lagen om ett system för identifiering av djur för de tillsynsmyndigheters räkning som avses i 24 §. Anmälan behöver dock inte göras, om förseelsen som helhet betraktad ska anses som uppenbart ringa.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

38 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som har meddelats med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Beslut som tillsynsmyndigheten meddelat ska iakttas även om ändring söks, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

39 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs 26 a § i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996), sådan denna paragraf lyder i lag 220/2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

40 §

Övergångsbestämmelser

Djurhållare och djurförmedlare som före denna lags ikraftträdande i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet har gjort anmälan om sin verksamhet till det informationssystem som avses i informationssystemlagen eller till det register som avses i jord- och

skogsbruksministeriets beslut om register för vattenbruket (212/1996) behöver inte göra en ny anmälan om sin verksamhet. På motsvarande sätt behöver djur och djurhållningsplatser som före denna lags ikraftträdande har anmälts i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet inte anmälas på nytt.

På ansökningar om utlämnande av uppgifter och godkännande av identifieringsmärken som har anhängiggjorts innan denna lag har trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) 12 b §, sådan den lyder i lag 303/2006, och
ändras 21 § 2 mom. som följer:

21 §

Rätten till i denna lag avsedda ersättningar går helt eller delvis förlorad, om den som annars är berättigad till ersättning inte har iakttagit denna lag eller lagen om ett system för identifiering av djur (/) eller med stöd av dem utfärdade bestämmelser eller föreskrifter eller om han vid anskaffandet av djur eller annan egendom hade eller, med beaktande av omständigheterna, bor-

de ha haft kännedom om att djuret lider av en i denna lag avsedd sjukdom eller ett egendomen är behäftad med smitta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

De förordningar av jord- och skogsbruksministeriet som har utfärdats med stöd av den 12 b § som upphävs genom denna lag förblir i kraft.

Helsingfors den 2 mars 2010